

отиам Гетьмана и Його влади. Гетьманово горяче жадане було, да нали руско-український народ буде ведено у єдиній сим велькій, симі в ольниці, імені — у Гетьманській Українській Державі.

Под згадом національно-культурним Гетьмана и Його влада бара племя добра зробила у тає кратким часу. Основано Українську Академію Наук у Києві, дза державни університети у Києві и Кременчуку у Полтавським, 150 українських гімназійах, и т. д.

На полю фінансово-економічним Україна за Гетьманської влади добила моцьну валуту, занеж зос високу вредносцю. Оправдано желані тракти, камені арагі, фабрики почали робити.

Безземельні и малоzemельні селяни мали добни жити.

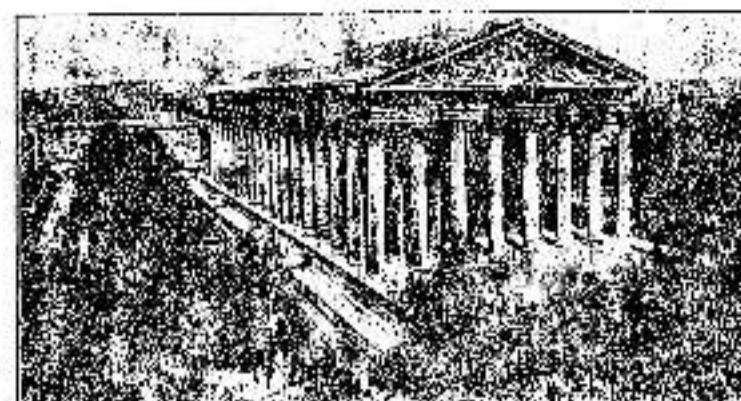
У державній управі уведено, якік українські. Цінні закони, прикази, рішення друковано у українському язiku. У цінніх уніях од найвиших до підписних склава міністри українські.

Гетьман дебал бара и за українську армію, да Українська Держава ма моцьну військову силу. За час єдного року українська армія мала би 300.000 людей.

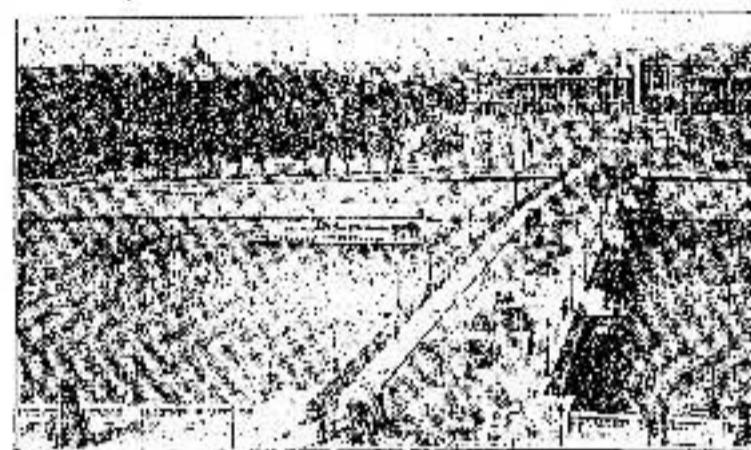
Назязано дипломатски односи зос другими державами.

Тельо велико доброго зроблено за време кратко и погратої Гетьманської влади. Яка би була Українська Держава велька и моцна, імена, кед би бул Гетьман осіда, кед би були союзників на зроблені бути?

Шідки ми єщме и любиме Україну. И ми маємо у наших першіх шерца, полни патріотизму, ми єщме видавці замісів самостійності, суверену Українську Державу з Гетьманом на голові. Но да то посцилімо, мушкі юди в час и ділком доказац, же любиме свой народ, и же єщме, да паки наш народ написавши душевно у аматорів ту високим ідеалом.

Церква Марії Магдалини у Парижі

Улиця у Парижі

И то перше, треба, да зможешиши щасті зос христіанську віру. Без віри в Бога кіндо до порога.

Хто ма віру и любов, тоз ма и покору — послушиноць, бо кед веркме и любиме Г. Бота, то и слухає и покорни ама Божому авторитетом, а цілкі и законні власці. Особенно нам Руским Українцем книга това чеснота покори — послушиноць власцю. У насма єсть якінні панів — анахічні струя, до непримінна автогартег чи духовничи чи шибетскі, до же прає стояти яко укажало и баш пре ту анахічності Українці не маю своєї дерікан-

и. Кажді єщма би приказанаць а із кему слухає.

Людів власцю всі фундамент іншого грамадського життя. Цо чого би дошло, кед би у фамелії дасци не слухали оца-мавер? Кед би кожда хлещин робітко, як само єде? Того фамелія и їх відмінство фришка би пренадік. Так ясто ставаша и в народом, котри не поштує своє власцю, бо кед не все слухає що власцю буде мушкі слухає цивізу тварину. Так іша стало и в Українцями. Не єщма слухас Гетьмана християнського, котри єщма добре, мушкі слухає болгарівсько — Жидів.

того юїсі..."

— „Добре то, кому Бог да добри дасци. А яко, забулі за міс. Забулі и дасци и унуки. Єст у міс троме синове а шинки у Америці, но не лем же піс не пошлю, але ані не панишу, не питаю ще, чи живі їх оцел. И кед би ми здравле не служило, та бим мушел по жобраню ходзил..."

Шедкуя дідо, шеднуя и я.

„Вядзице, гвари, лем тоги моїо руки ме живя.

А живелі воні такою,

живелі родзину, живелі

жиндох, живелі дармоїдох за

младосці. А на старосці муша ми живинц."

— „А як друго воні робя?" питам ще.

— „Давно брату, давно! Ещи за панского крави сом пасол, уж ми 82 прешло".

— „Та ни діду велько

прежильни. Кед би сце ще

не догнівалі, та я би вас

модел виприповедац свой

Загальне брача у наших шерцах огень святій віри, любови и послушиноць ти Божому. Величеству и покори ти законній власни духовий и шибетскій. Бо лем медай тима, до маю живу віру, сильну любов и дисципліновану послушиноць, влада мир, шир и благослов Божі. Такі народи посвятаю своєю самостійні державам.

К.

МАЛІ ВІСТИ

Дня 21 мая поховані у Коцуре одлични наші краснописи Янко Москаль, котри ще за життя преславел яс совершеним прописуваньм церковних книжкох и падписох. Умар у 75 р. життя. Свої рукописи книжку Ісалтир, котри було зас мац историческу вредносцю охабел церкви. Вічная му пам'ят!

ЗЛОЖЕЛ СТРОГИ ИСПІТИ. Явено нам зос Затребу, же на тамошнім всеучилищу ц. Федор Лабош зложел остатні строги испит зос дипломатских и консультарних науках и б. т. м. проявівши бул зос великом торжеством на докторски титул тих науках. Нашого одличного омладинца сердечно вітаме: славно и жичимо: на многая літа!

ЧИТАЙЦЕ

„РУСКИ НОВИНИ“

живот. Докошиц и так не докошице нешка а чкода вас да так цали дзень стари косци рушаще. А и я дакус одихнем“.

Знял я торбу, винял кофач и фляжу, бо треба було знаце, того американца, до хторого сом ишол, почестопац. Але кед дідо обачел фляжку, барз ще спроцивел.

— Ноше ле діду, напише ще!

— „60 роки я не брал проклятей паленки до усток и до самей шмерши не веїкнем, вона виновата моїй худоби, вона виновата худоби нашого народу, вона виновата же моїй дасци забулі за мене, вона виновата кожному гриху, най буде проклята! Ви чесни чловече ані ме не силуйце, апі ще не гнівайце. Меня воляю увалале „чудаком“, же не писм. Я туторим, же шинки тоги чудаци, цо пию! Поведце,

88 88 88

ФЕЛЬТОН

88 88 88

Маковицьки, чудак...

Пущел сом же раз лепши лоз Бардіова до Стропкова, бо ми ишали дзвінка зос Америки, же ми послала цінника країном до Стропкова. Правда забул я, як же ішо и вітал, але кед очи заджимури, та дідо стой предомну. Паметам лем, як мено му було Юрко и єщи паметам до слова, цо ми о себе росповедол. Ка же його слово паметам. Але бойм же, же бим не забул и вжал я папер и пішем зос пошву, бо живот того Маковицького діда, то

мой живот и вам живот и живот цінника руского народа у наших країох.

Так ідзем я до Стропкова по медан гори и леси, ішугам ше добрих людзюх за драгу. Вишпол я на сдно полью, а там коши дідо траву. Сам цідо коши як даяки легінь, лем му шинки власи вінтор поживу:

— „Цесце Боже дай діду!"

— „Гай Боже и вам, добри чловече, Станул дідо и оштри косу.

„Чи добре, ціду ідзем до Стропкова?"

— „Добре ядаеце, добре. Терав ізрэ тот лешник прейдзеце и видзеце на драгу, а по драге до Стропкова. А здалёка ядаеце?"

— „Аж зос Бардіова." Послала ми дзвінка цінника зос Америки країном до Стропкова, та треба по

Широм света

Зменіншуо порціо. У Америці одредзело засіданіе парламенту, же за що зменшую порцію за 222 мільйони і 495 тисяч долари. Кел при нас приде до зменшування порцією?

Пиянство у Русі вже баржайше ширяє але тим іду и інши кобаки недобри роботи. По службеній статистики, котру видавала большевицька влада лім у самій Москві прешлого року заварто 75,000 осібі бе найдени лякіц підні на улици.

Штверо целата нараз інсема ідна країна у таліїнським місточку Нусу. Шація целята до тераз пахом здрави и на-предча.

Бувна царица Цета ческо була хора и всесвіт ві-шаціа у шпиталі. Важей раз приїхала ю сматриць польська країна Марія Консінія. Царица вгадавасла и одпутовала до Луксембургу, дзе ще находили війстарини син Ото.

Ошаліл дохтор док сперіграх хорого у Будапешту. Мадярски сіці синітесь мушеліце спекраціи и дохтор, котри ю успальськал ошалел. Главки дохтор ище у праці час забачил нацесце и синітесь єдного и другого.

Красна награда. Бри варену Антверпен у Бельгії тих діньх породзела жена єдного земледіляца двадцет трене засецко. При кресціоні присутні були посланик пана, начальник варену и вели одличия високі звітчиціи. Шаром Антверпен одредзел, же збудув теснічні фіамелі краску хижу. На дінь кресціонок поблагословени темельни камень.

— Чудаці тоги людзі, но ще сами трую, трую свойо дзеци, трую цали народ! Робя ческо и тету свою роботу обращаю на отрову: Нему свою роботу до жыда, а вол им да за роботу отрову, чешку отрову, хто-ра трує іх цело в душу, прави іх каліками. Бодай тог с пекла після не вышол, хто тету отрову выдумал и шиція тоги, хто-ти тету риктаю и наш на-род трую!

— Ни никім и я діду, и віше веци таких людзіах у нас, цо ёб лию. Але ві-даице, таки у нас ѿбігай же треба „пochestovaці“, кел дахто дажки учінок зроби, та и я вжал того американца почествовані..

— А ти, брате, думаши, же ти не гришиш ческо, кел другого труєш? Баржай гришиш як кел би ще сам тровел! Правда, назуву це „пудаком“ як и міс назва-лі, назуву це скучим, але

Медзи левами. У Відніе (Беч) трапил професор Др. Шештарич на трубу медзи левами красні цінівкі. Новині заявлю, же ще ант едзік лев ве-рутся в моста. Познато, же жиція возможно умирши все музику. Добровольних прилогів пришло 175 000 тицінгів по вільши мільйон и пол. днігара. Др. Шештарич тога шашко о-фіровал на худобіках.

У Афганістану пришло до буви дакія країн. Ач-міулах путовало в Европі. Булу дакію Ясін Кац, котру була вигната до Індії. Меджтим йому ще не удало зруніць Аму на-лаху в престоці, вілапали та інші будзе штурмі.

Найстарша жена у Немецькій універзітеті, тих діньх у 105 року життя. Вела на Вебке а жінка-відома варену Хамбергсу.

Спаліл свой масток У асірійскій варену Сидней умар богати газда Джемі Нетт, котрк зохайці наслідствів у вредносці пол. хлібіца фрукти штейнінгу. Іще го не поховали, кел настал погані, у іншіх ідзаніях. Утвардзело ще, ще шашко занялія його слух. А слуха унізуве пакменю на-радасла способів конспільнога санде, у котрым му гвари, же да піц-ку оставкіну занаді, на-кеді глаа унре.

Наши претплатніци

Обновели претплату слі-дующи п. п.

Михаіл Плінчак, Р. Керестур пр. 916 дн. 100. Михаіл Рамач, Р. Керестур, пр. 516 дн. 100. Васіл Киш, Р. Керестур дн. 50.

зато віч, ти тримай их за чудаціх и старай ще по веци, таких пазбераціи до своєй партії. Відзіш, я уж мам у своім валае свою партію и то зоз младих. Не плю юч. Аж радосці на іх попатрки, другі су людзе! И подобне Боже маю и разум такі, які им Господь Бог уз-ліся и здрави су и моции. Не вер, же нам ту дара-лішне будзе жиць, дого-ди наши народ будзе циц... Але віше будзе горшее и горшое, дого-ди шиція не вімреме. Як дуго зме годії робіц, та будземе робіц як тогі коні, але и на себе, лес на других, а потым, як тогі віхасівани коні препадні-ме и на остатку скору вос нас здору. До того нас до-ведзе палінка... Ти попатрі на міс, попатрі на мойо руки. Дуго я живім на шліце, а мойо руки вельмо роботи упраздні, але я вс пременім свою силу, свою

Допис

Газдовска вистава у Прагі

Отрэблена ў будоўлю, пі-наже будоўні исто замкні у га-сцедэрству. Одзяліві за до-мінанс (за газды, кухаркі и др.) И з гім у главіні ви-страва готока, а да не спомі-кам дуктарскі штат і чатар-зі, прэз котрих ант едзік за-лаші не може быц, та так ант тот на кетра прилас вельмо на-рада.

Вадзім, же то га-стодарство па значк зямі срач і щашні и кошык, треба в колівіца калік не бара жыло нопін' таджікі саду пукту, даугоку ціну и гурку и маке кіні дае сцезе и кельо сцезе. Даюй треба пінгід и пінграбозац, жеж, требе крінкац посадни фадея, да постасло до зекон угод, а тим піс жекі лепіс анатані, да зінаме праце ростенне і по-садзіц до такай женихі котру любі. Треба будзіці це які-ни адакія да ще зарно, ста-то и пребізі по ляпіне очука. Кел сіміе жані адзінка статок, мушник міц дах добру стречу, здрасу храну и году. За воду осі модерні нападзіца але сіг-такі потри ще на-кім доста-на вінікіну шаду кел лес сік, чам ухна чисок до напа-ядзіца шрінцікія кус вінікія де-ничку и уж му інде вода, кел не паніс жіні чисок и вінікі унікірац і т. д. Узрачні га-стодарство не значі лес робіц, але к роздумовац цо ще робіц, пребосац, чи би пінгід не будзе ляпіе, ляжчайше и спорное (швігіне). Вінікі треба на то жерковіц, да ще за по-жынне време и юс мінішніх трудом зроба цо веци. То ге-ло модерні технікі и престо-ківіа так сізію палірдок.

Кел шиція підай віну ви-страву, аж тогі упраздні сі вель-ку важносці и задаток. Вистава то велька школа и за тогі по-

мажо видзели и за тих да-ко права. Перші дахігаю свой душевны підз, видзіа ту на-свой очі то ѿ чым можебуц іші ант на шыло, упраздніваж-важносці нападзіющей технікі, сі добры стракі, и хасен кетаи може од жай мац и успіх уж ту. На вінікій велькай своеішній вістраві вічнікі шиція га-сцедэршыны артіклях зов спін-кіх гранах га-стодарства и ин-дустрій зов цалого швіта ту може чаловек шыція вісімі Польшчы Ка-рідому даю траба, та пайдзе во-глода. А эш вінікі дахто мудрэйши — „шукавін“ сі другіх та вінікій дзіно, а зов тогі може мац и другі хасну, ка-так усовершні та во-глода. Так то вістрава и добра школа не лем віспар, за кеж-даго. Ту мац візірвічнішні аргакіи на размірно малині месце. Не мушыше пінгідца прэ-жемі, а жемі, да відзініа та-ше тогі робі, бо то відзініа на него пра-дуктох (вірбікох) ту. Ту як відзініа же мі да-ло сківірчні членік кел по-чал роадумовац и розумно ро-біц, кел руки відзініа разум. Ту відзініа, же як га-тадзініа діло вівід тогі размірно мали чло-нечі ровум. Подумаймы себе яс на то, же чы-зеческія рэд повіна жэлэзо уж коло 2 вар-році, праце з ньюгі оружін, я перші жэлэзі пілуг спра-сім што рокамі. Ти кіац та-анакі юз жэлэзі, а прац не. Кел прэ-літрамі: кіац та-анакі юз-зілістіх 50 роках нападе-вак, цо маме шиція вінікі, можеме себе гам теді подумац, цо будзе сі цальних 50 рокаў? Але ще забудзіме; прэпозік зме ще по-голі.

16 и 17. т. м. були мани-фестациі земледільцах (аграфікох) у Прагі. Коло 100 езік (по ме-сій як 100 езік маю Заграб и Београд) земледільцах у своіх народных по-чиніях прышли до Іспагі да ославя (манифестую) 10 роцічу шляходы чесні-ловенскай республікі. Було ту-вінікіх братох Русацох и Гар-

зілуга прешлі црез наші краі и руска войска. Ві-дзел наші народ руску силу и ступіла до нас надія, як мі доста-нае полу руску шлібоду, кел не нешкі, та на-холе. Але тогі вішлі так, же „руски цар“ прэ-лівал крэв руского народа и за-нізілі руску силу руского кайзера. За-болело нас шерцо, але на-род не страцел наді и піну леліхіх часох и близ-года-рел Богу, же од панского го опілебоцел“. Ту діло запаліл пінкі:

— „Цілку, як видзіш, курим. Але то не велькі грихі. Панка мі тераз за-ступіс и жену и дасци и до гробу ю какім себе по-ложиц..“

И я запаліл свою, бо зім кус засідзі, а дідо гу-торел далей.

— „Відзіш, брату, же кел Бог створи Церкву, то діблор дораз не далеко збу-

йіць, Словачох, Чехох па и Мадрох и Немецох. Шинки у славкових народніх вишнях своєго краю (и як свою музыку) вноси у яроцесії през Прагу. Видзели сіл старину ч музейх, памяткіи за славан часіи Ческого хранівства, видзели будови, историчекі, ик и тата наймодерніші архітектури, видзели мости, пархи, видзели жижу индустрію, видзели плоды землі чола и руках сіркіи на виставі. Упомянули жителльых срібного ічанного места, котрыя их так братски до

чекали, указали им свою да-
родап вошчай и обичай, за ко-
три им прижакані були благо-
дарни. Процесія була праобраз
інформації пантихи, від тає
вага през дану Прагу. На кож-
дым успе ще витані з глинікі
„Падаір” (адамструї) к ту не
видало, же іншікі токи людые
брата, познація сілій інфініті.
держави, же им пред очима
такі єдно жадзісбіла слога и
будучності сваїх держави, ко-
тру представили вони самі.

Прага 20 V. 19.8.

Ю. Малашко.

Вельконоцни загадки

Як за каменіцарска так и за
вельконоцни загадки у Р. Но-
віках велі ще однаждате имені.
Принесім же мене шинких
загадок а и ватради наявінні
згадаю. Цілі, наградом че-
лем тата, же би наградаєши чи-
тала храсни кайжечки, аль же
би и другим давали читати.

Однадіс загадок у Русікіх
Новіках ч. 173 и 174: Ша-
хово загадки. 1.) Христос
поскрес из мертвих, смертью
сміст спирал и сущим же гро-
би живих даровані.

2.) Слуцко горе, витрих шула,
живіко ще існує,
А шкоризавчик в цього сх-
ляєт я ласи вже вже
На початку уж занікала
гласас як ся жела;
Раз жалюєше, раз весело
описац ще не ді.

Логографи. 1.) Мир, Рим,
2.) Слава, глаїва. 3.) Мана, рака,
Цикорія чинки. 4.) Мідник,
рим, оса, око, Рим, тиціта, сон,
Без, жар, Ага, дамира: Русікі
Новіки.

2.) Лено, вифа, скол, брат,
Янів, ювіл, ювіл, ювіл, ювіл,
хора, вира, ювіл, скол, краль,
Сватайоза давівка.

Одгадаів: Михаіл Шарік
уч. IV. гім. Коцур (одгадал ін-
чиці 7 індостан: Ефтальону даві-
ку и Науку релігії). С. Ю. І.

Б. Коцур (7, награда: Грама-
тика нашій братії и Наука
релігії) Іоанфіна Пасіцята,
Керестур (7, інтр. Розкандіца
кайжечка и Наука релігії) Іва-
німілім Вінній уч. V. кл. Діор-
діев (7, Гі. єв. Петро и Сіргі-
йова давівка) Евген Тихік уч.
IV. гім. Коцур (7, Ефтальону
давівка) Михаіл Тихік Коцур
(7, Розкандіца кайжечка)
Міланіт Гарек уч. VI. гім. II.
Сад (15, Ефтальону давівка) Евген
Колода Петрович, (5, Людія
Інжайлітес) Марія Дуданік уч.
VI. кл. Керестур (5, Розкандіца
кайжечка) Євгенія Надія Ке-
рестур (5, Ефтальону давівка)
Янко Була уч. V. кл. Діордіев
(5, Наука релігії) Леоніда Ва-
бан уч. VI. кл. Діордіев (5, Роз-
кандіца кайжечка) Славка Ісп-
чапеки Діордіев (5, Наука
релігії) Леоніда Була уч. V. кл.
Коцур (5, Наука релігії) Михаіл
Костянтин Керестур (5, Наука
релігії) Амандія Ка-
пінська уч. V. кл. Діордіев (5,
Наука релігії).

Іоанфін Олеар уч. VI. гім.
II. Сад (14), Ніколай Харкін
Ст. Вербас (4), Івана Міланіт
Ст. Вербас (4), Ніколаї Буша

було, аль радосці було жити,
хоч и паніске требало ро-
біц. Нігда не було ніякей
бріти, ніякого гриха, ка-
жде робісі свою роботу,
и хедзел до старого дія-
ка вечерами учініше, а же
розум у міс добри бул, то
за кратки час и читая А-
постол и Псалтир. Онец
ше пешіл у міс, и мац
ше цесела. Аль кед до на-
шай хіжики брішила панін-
ка, кременюло міс шинко.
Вос реба спадлі аме до
векла. Онец міс, мац міс,
а и міс силую. Може бул,
же и я би прінін, аль кед
я видзел, що рона зробела
вос моіх наймінішіх родітэльох я зіпкаваідаш па-
лібіку, ще мог церпіц про-
хлятого заражу, и кервона
поязека ще дома, я сне-
жок гет. Онец и мац сіні-
ралі ме, же я ўс писм до
такого розуму прініл.

Далей будзе).

Коцур (4), Гізела Надія Керес-
тур (4), Ольга Надія уч. VI. кл.
Керестур (4), Зорка Махай уч.

VI. гімн. II. Вербас (2) Н. Н.
Керестур (2).

Шветочни Отпочивок

Ісдз. всіх Святых.
ІВАНТ. ОД. МАФТЕЯ, ГЛ. Х.,
ЗАЧ. 38.

„Всік же исконіш мі пред
человікі, исконім его и за
пред Оцем моім, же на небе-
сіх“

Нікто за тим бичим щвеке
и склоніся так точно тuto
ім'я Христово, як Іого мілі
ученици в яностопі. Вони роз-
іслючи мене Ісусово, а з нім
родію и мене Боса Ова и Духа
Святого по цалік імене. Христынство ще темелі на науки
апостоліх. Вони го заложили,
розвали и рознесли по цаліт
теді познатай хеме. Од при-
роди зам приходзя думка до
розуму, же якін при той ро-
боті мунісла мац чомеі боку,
бо зняке же бя чловек по
своїх природных склоніх по А-
нога таїдла створиц. Требаю-
чи імені Же могли апосто-
лы Христову науку до розуму
и шедца приві, же ю могли
похоніц в ю епівідці пред
цілым лівотом, и потвердзіц
вос свою шмеру, то як во-
мож. Дух Св.

То добра індзіме, кед ро-
зумаме сі слідающих правдох.

Христова науку по хохозії
вас мудроеди чловеческі Вон
ізложиша підзко жескі, и ту-
тори о таких стварох, до ко-
тих розум чловеческі ще може
довез сам по себе. Прето
и писце ся. Павло: „Преку-
дрот — слагодем — на вака
уста, по гладі ся премудрост
Божая. (І. К. Керінгіх, гд.
І, 6, 7.) (И бокам нікто же
вист, токмо дух Св. зборній.
Е. Прето я нафесіши муд-
роеди по могли винайти науку
Христову — аль подобну —
по себе, або ю у ёй палочі
бірж полко сінапац. А — ето

Христову науку зложи до
зімікох, потаніковац ю наро-
дом у поспланіх и рознесці
зас польским універсітам и стави-
носну, — то якія апостоли.
Недумама лям себе, же ап-
остоли по біль людзів віколо-
важац, — татих Ісус себе не
вітерал, але бул прости яко-
зз з а віліх павінкіту на
абачна віліміжкі и ромесе-
скі зборы. Он шинких ап-
остоліх учени бул сядні Св. Наваю. Ісус ёх пред той рокі
учел, на які на остатку віво-
лял, же терз яще по годзі
похопни Ісуса науку, аль ім с-
бізял, же як пізне вімоц
Духа Св., и тесь же порозумя
шинко. И так я бул. Ісус пре-
и х слабосці чловеческі пайве-
ців вічнішіл у прініх, да
якіш похонія, а інх ще по-
хісівал, же як ческі розумі
Ісуса науку. „Ещі много имам
глаголіти вам, но не можете
посити віні.“ Кед себе лям по-
думаме на сінх себі, же да

БЕРЗА

Берзін I злата марка	13.55 д.
Будим, I інаги (рентг)	9.90
Італія 100 лира	310.—
Бунарэст 100 лей	34.—
Іспанія I фунд штер	270.—
Нью-Йорк I долар	55.80
Париж 100 франко	224.70
Прага 100 Чес. кр.	168.—
Акідай З. К. Б. Д. Д.	325
Швейцарска 1 франк	10.95
Віден I шілінг	8.—
Наполеон I ком.	218.—
20 златних корун	100.—
10	95.—
Сеферджи	400.—
Цукат	100.—
1 круна у срібру	3.—
5	15.—
1 форинт	5.—

Читайце и претпілайце ще на
„РУСКИ НОВИИ“!